

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับคนพิการเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในการศึกษา จะเห็นได้จาก มาตรา 49 ได้ระบุไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ดังจะได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. 2550 : 20) ที่สำคัญได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ขึ้น โดยมีเหตุผลว่าการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป จึงจำเป็นต้องจัดให้คนพิการมีสิทธิและโอกาสได้รับการบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษ ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยให้เป็นไปอย่างทั่วถึงทุกระบบและทุกระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551 : 12)

กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงในการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ ได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนพิการจากเดิมที่จัดให้เด็กและเยาวชนพิการเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการ มาเป็นนโยบายให้เรียนร่วมกับเด็กและเยาวชนทั่วไป และในปี พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดนโยบายให้คนพิการทุกคนที่อยากเรียนต้องได้เรียน รวมทั้งได้มีการจัดระบบโครงสร้างการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ เพื่อขยายโอกาสให้กับคนพิการทุกกลุ่ม ทุกประเภท และปรับปรุงระบบการบริหารจัดการศึกษาเพื่อคนพิการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ต่อมาในปี พุทธศักราช 2543 ได้กำหนดนโยบายเพิ่มเติมว่า คนพิการทุกคนต้องได้เรียน โดยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม (เบญจฯ ชลธาร์นันท์. 2548 : 2)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กทุกคนที่จะได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา จึงได้จัดทำโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบ วิธีการ และการบริหาร

จัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วมกับเด็กทั่วไป ซึ่งมีโรงเรียนนำร่อง จำนวน 390 โรงเรียน กระจายครอบคลุมทุกจังหวัด ต่อมาในปี พุทธศักราช 2548 ได้ขยายผลเป็น 2,000 โรงเรียน ครอบคลุมทุกอำเภอทั่วประเทศ เพื่อรองรับเด็กพิการทุกคนที่อยากเรียน และได้มีการนิเทศและติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมทั่วประเทศ และศูนย์การศึกษาพิเศษ พบว่า การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการทุกประเภท ในโรงเรียนเรียนร่วมยังไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากบุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเด็กแต่ละคน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน. 2548 : 2-3) ทั้งนี้จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารมีผลต่อการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่างๆ ในห้องเรียน ให้ยืดหยุ่นเหมาะสม ที่จะจัดการเรียนร่วม ดังนั้น ผู้บริหารจึงมีบทบาทเป็นผู้ให้การปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาของ โรงเรียนเป็นอย่างมาก นอกจากนี้มีงานวิจัยหลายเรื่อง พบว่า การที่กระทรวง ศึกษาธิการ ได้ปรับเปลี่ยนนโยบาย ซึ่งแต่เดิมนั้น ให้จัดห้องเรียนเสริมใน โรงเรียนเรียนร่วมเพื่อเด็กและเยาวชนพิการออกจากห้องเรียนร่วมเข้ารับบริการพิเศษในห้องสอนเสริมนั้น ความสำเร็จ พิเศษหนึ่งคนสามารถช่วยเหลือได้เพียง 12-15 คน เท่านั้น เนื่องจากเด็กและเยาวชนพิการมีความต้องการจำเป็นพิเศษหลากหลายและมาจากชั้นเรียนหลายระดับ อีกทั้งครูการศึกษาพิเศษ ที่จัดการเรียนการสอนในห้องสอนเสริม มักจะสอนทักษะเป็นเรื่องๆ มากกว่าสอนเนื้อหาสาระ ที่เชื่อมโยงกับการเรียนในชั้นเรียน ด้วยเหตุนี้ จึงมีการปรับเปลี่ยนนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กและเยาวชนพิการ โดยมุ่งเน้นให้เข้าไปเรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปมากกว่าจัดห้อง สอนเสริมแยกออกมาต่างหาก ถึงแม้มีข้อแม้ว่าการให้เด็กและเยาวชนทั่วไปเรียนร่วมกับเด็ก และเยาวชนพิการจะเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กและเยาวชนทั่วไปก็ตาม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 3)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ได้กำหนดนโยบายและแนวทางการ ดำเนินงานด้านการจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ให้สอดคล้องกับนโยบาย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกประการ โดยได้ดำเนินงานจัดการศึกษา ให้เด็กและเยาวชนพิการให้ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติทั่วไปใน โรงเรียนทุกระดับ ตั้งแต่ในปี การศึกษา 2547 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำนวน 33 โรงเรียน ครอบคลุมทุกอำเภอ โดยมุ่งส่งเสริมและพัฒนาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาสเรียน ร่วมกับเด็กปกติและสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข อย่างไรก็ตาม การจัด

การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นเรื่องใหม่สำหรับครูในโรงเรียน บุคลากรในโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษา การช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอน (เบญจฯ ชลธารินทร์. 2548 : 167) และจากการนิเทศติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมที่ผ่านมและจากการสอบถามปัญหาต่างๆในการจัดการเรียนร่วมจากครู ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ยังมีปัญหาอุปสรรคหลายประการในการดำเนินงาน ทำให้โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเต็มรูปแบบ เช่น บุคลากรยังขาดความเข้าใจต่อการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนพิเศษ การคัดแยกเด็กที่ถูกต้อง การขาดแคลนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่คำนวณความถนัดสำหรับเด็กพิเศษ เป็นต้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. 2550 : 6) ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ ได้ประสพปัญหาในการดำเนินงานจัดการศึกษาให้เด็กเหล่านั้นหลายประการ เช่น ปัญหาด้านบุคลากรที่ไม่มีความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ ด้านการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียน ด้านงบประมาณในการสนับสนุน ความไม่เข้าใจระหว่างบุคลากรในโรงเรียนและผู้ปกครอง เป็นต้น ทำให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการดำเนินงานการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำอื่นๆในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ด้วย เพื่อจะได้ข้อมูลในการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียน ตลอดจนจะได้เป็นข้อมูลในการนำเสนอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในระดับที่สูงขึ้น ได้ใช้ประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งโดยรวมและรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำแนกตามสถานภาพ และระดับช่วงชั้น ทั้งโดยรวมและรายด้าน

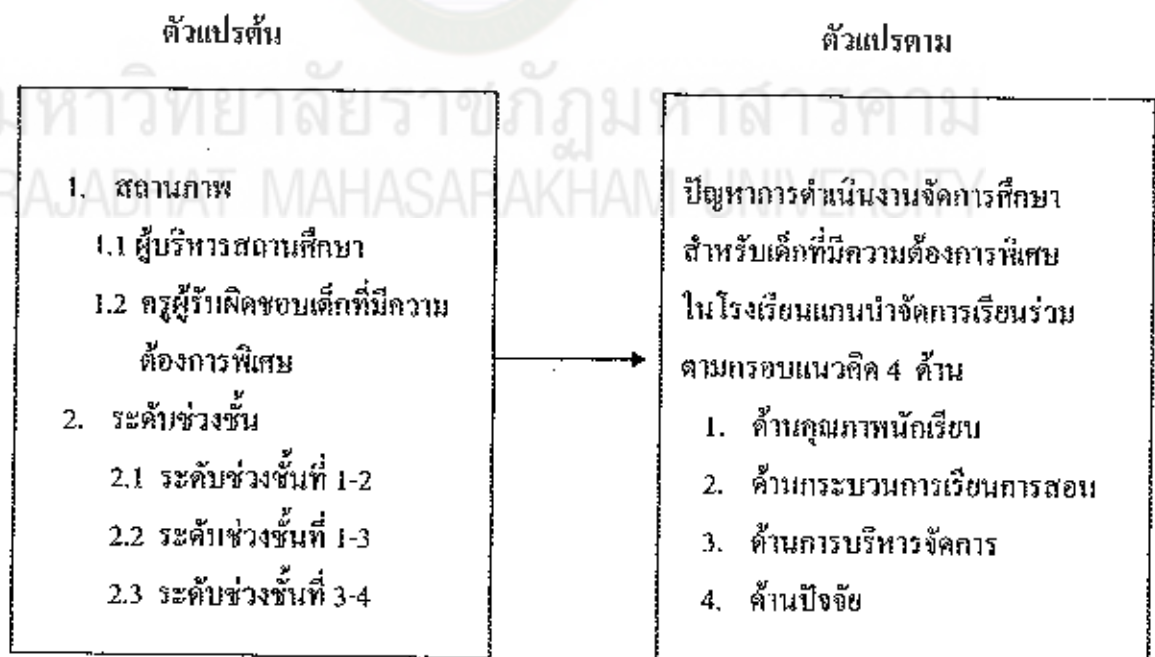
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ การดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม พังกัถ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้ มาตรฐานการศึกษาพิเศษ โรงเรียนเรียนร่วม พุทธศักราช 2543 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 28-47) เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านคุณภาพนักเรียน
2. ด้านกระบวนการเรียนการสอน
3. ด้านการบริหารจัดการ
4. ด้านปัจจัย

ซึ่งสามารถนำมาแสดงได้ดังแผนภูมิ ต่อไปนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 มีความตระหนักเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แยกต่างหาก
2. โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ที่มีสัดส่วนระดับช่วงชั้น ที่แตกต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แยกต่างหาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ปีการศึกษา 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1
2. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ปีการศึกษา 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 33 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 231 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 33 คน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 198 คน โดยแยกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1-2 จำนวน 9 คน ช่วงชั้นที่ 1-3 จำนวน 18 คน และช่วงชั้นที่ 3-4 จำนวน 6 คน และครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับช่วงชั้นที่ 1-2 จำนวน 54 คน ช่วงชั้นที่ 1-3 จำนวน 108 คน และช่วงชั้นที่ 3-4 จำนวน 36 คน
3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ปีการศึกษา 2551 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 33 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 198 คน ได้มาโดย 2 วิธี ดังนี้
 - 3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวน 33 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 33 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนระดับช่วงชั้นที่ 1-2 จำนวน 9 คน ช่วงชั้นที่ 1-3 จำนวน 18 คน และช่วงชั้นที่ 3-4 จำนวน 6 คน

3.2 ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 40) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 165 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

4.1.1 สถานภาพ จำแนกเป็น

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4.1.2 ระดับช่วงชั้น จำแนกเป็น

- 1) ระดับช่วงชั้นที่ 1-2
- 2) ระดับช่วงชั้นที่ 1-3
- 3) ระดับช่วงชั้นที่ 3-4

4.2. ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการดำเนินงานจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2551 ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

4.2.1 ด้านคุณภาพนักเรียน

4.2.2 ด้านกระบวนการเรียนการสอน

4.2.3 ด้านการบริหารจัดการ

4.2.4 ด้านปัจจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการดำเนินงาน หมายถึง ความไม่เข้าใจ ความไม่รู้ ไม่ชัดเจน ความไม่พร้อมอุปกรณ์หรือข้อขัดข้องในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตามกรอบแนวคิด 4 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาด้านคุณภาพนักเรียน หมายถึง อุปสรรคเกี่ยวกับการพัฒนาการของนักเรียนในทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทและแต่ละคน รวมทั้งความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียนและชุมชนที่มีต่อการพัฒนาการของนักเรียน

1.2 ปัญหาด้านกระบวนการเรียนการสอน หมายถึง อุปสรรคเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถตามศักยภาพนักเรียนรายบุคคลและการวัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง

1.3 ปัญหาด้านกระบวนการบริหารจัดการ หมายถึง อุปสรรคเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านข้อมูลสารสนเทศ บุคลากร งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาพิเศษ การจัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ตลอดจนการนิเทศภายใน โรงเรียนและการประเมินผล

1.4 ปัญหาด้านปัจจัย หมายถึง อุปสรรคเกี่ยวกับความพร้อมของบุคลากรที่จัดการเรียนรู้ร่วม ซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงสร้างการบริหารจัดการ บุคลากร สื่อบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการช่วยเหลือทางการศึกษาที่ต่างไปจากเด็กปกติ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางด้านต่างๆใน 9 ด้าน ดังต่อไปนี้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านภาษาพูดและภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้อน

3. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในชั้นเรียนกับเด็กปกติเต็มเวลาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

4. โรงเรียนจัดการเรียนร่วม หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้เรียนรวมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

5. โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนจัดการเรียนร่วมที่ได้ร่วมคิดเลือกเข้าร่วมโครงการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

6. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ปีการศึกษา 2551

7. ครูผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง ครูที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้รับผิดชอบโครงการเรียนร่วม ประกอบด้วย ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว หรือ ครูผู้สอนประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ ทำหน้าที่ดูแลและจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ ของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ซึ่งได้ผ่านการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ประจำปีการศึกษา 2551

8. ระดับช่วงชั้น หมายถึง การจัดการศึกษาของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ที่จัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 6 ปี

8.1 ระดับช่วงชั้นที่ 1-2 หมายถึง โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

8.2 ระดับช่วงชั้นที่ 1-3 หมายถึง โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ที่จัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

8.3 ระดับช่วงชั้นที่ 3-4 หมายถึง โรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ที่จัดการเรียนการสอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 6 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ครูที่รับผิดชอบเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศึกษาพิเศษและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2. เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนแก้ปัญหาการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1